

Hart R. Armstrong

TIL DEM DER ER LADT TILBAGE

DU ER blevet ladet tilbage!

Du kan ikke forstå, hvad der er sket!

I nat eller i morges — eller senere på dagen — alt efter hvor du bor, fandt en mærkelig, uventet begivenhed sted.

Tusinder af mennesker udover hele verden er forsvundet på en mystisk måde. Måske savner du nogen af din egen familie. Andre af dine venner, som var kristne, kan ikke findes.

Hvor er de henne?

Hvad betyder det?

Hvad vil fremtiden bringe?

Hvad skal du gøre?

Denne bog er skrevet for at give dig bibelens forklaring og bibelens svar på dine spørgsmål angående fremtiden. Læs den omhyggeligt! Lad den lede dig til Guds Ord, hvor du vil finde det eneste svar på det problem, som nu ligger foran dig.

FØRSTE KAPITTEL

Hvad er der sket?

MILLIONER af menneskers mærkelige forsvinden fra jorden er almindeligvis blevet kaldt *bortrykkelsen* af Guds menighed, og den er blevet imødeset med ivrig forventning af bibelsk troende kristne i mange år. Disse mennesker, som så pludseligt er forsvundet, er nu med Kristus eet eller andet sted i skyerne over dig. De er i fuldstændig stilhed taget bort af deres Herre. Deres legemer er blevet forvandlet til himmelske og uforgængelige legemer, som har gjort dem egnede til deres hastige bortfart og til indgangen i Guds herlige verden.

Først må vi gøre os klart, at bortrykkelsen er et positivt bevis for sandheden i de lærdomme, disse kristne prædikede for den vantro verden. De har prøvet at vise, at Jesus Kristus er Guds Søn og verdens frelser. De fortalte, at man kun

bliver frelst ved Jesu Kristi udgydte blod — og at bibelens beretninger er sande og ufejlbarlige. De har varslat Jesu Kristi andet komme og trængt ind på menneskene for at få dem til at angre deres synder og vende sig til Kristus for at modtage Hans nåde og genløsning. Nu, da disse mennesker er borttaget fra jorden for at være med Kristus, er sandheden i det, de prædikede, bevist.

Hvad siger bibelen?

Bibelen har givet klar besked om Kristi andet komme og bortrykkelsen af menigheden. Flere steder er bortrykkelsen udførligt beskrevet. Mendens Jesus Kristus endnu gik på jorden, fortalte Han sine disciple:

„I min Faders hus er der mange boliger. Hvis ikke, havde jeg sagt jer det; thi jeg går bort for at gøre en plads rede for jer, og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at hvor jeg er, der skal også I være.“

Johs. 14, 2—3.

Jesus lovede saaledes, at Han ville komme igen og tage dem, som tilhørte Ham, med sig.

Dette håb om Kristi andet komme er blevet kaldt menighedens ledestjerne. Kristne i alle tidsaldre har set op til den og længtes efter og bedt om at få lov til at tage del i Kristi herlige genkomst. Alle det Nye Testaments forfattere taler om genkomsten og beskriver den ret udførligt.

Englene forsikrede apostlene om Kristi genkomst. Vi læser i Apostlenes gerninger:

„Og da Han (Jesus) havde sagt dette, løftedes Han op, medens de så derpå, og en sky tog ham bort fra deres øjne. Som de nu stirrede mod himmelen, medens han fór bort, se, da stod der hos dem to mænd i hvide klæder, og de sagde: „I galilæiske mænd, hvorfor står I og ser op imod himmelen? Denne Jesus, som er optaget fra jer til himmelen, han skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare til himmelen.“

Ap. Gern. 1, 9—11.

Det mest klare bibelske billede af menighedens bortrykkelse ved Kristi genkomst er givet af apostelen Paulus i hans første brev til Thessalonikerne:

„Thi så sandt vi tror, at Jesus er død og opstanden, skal også Gud ved Jesus føre de hensovede frem sammen med ham. Dette siger vi

Jer nemlig med et ord af Herren, at vi, som lever og bliver tilbage til Herrens komme, skal ingenlunde gå forud for de hensøvede. Thi Herren selv skal stige ned fra himmelen, og der skal lyde en befaling, en overengels røst og Guds basun. Og først skal de døde i Kristus opstå; derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i luften; og så skal vi altid være sammen med Herren. Så trøst hverandre med disse ord.“

1. Tess. 4, 14—18.

Læg mærke til i denne beretning af den inspirerede apostel: De kristne, som allerede er døde, skal oprejses først; så bliver Guds levende børn taget op. Disse to grupper vil sammen møde vor Herre Jesus Kristus i luften for i al evighed at være med Ham.

Denne begivenhed — så klart forudsagt — har nu fundet sted. Vi kan kun være lykkelige for dem, som var rede til at møde deres Herre. De fryder sig nu i en verden af lyksalighed og herlighed.

En fysisk forvandling.

Hvilken forvandling er der nu sket med de kristnes fysiske legemer? Paulus har i sine breve

beskrevet noget af denne forvandling. Slå op i bibelen på 1. Korintierbrevs 15. kapitel:

„Se jeg siger jeg en hemmelighed: vi skal ikke alle hensøve, men vi skal alle forvandles, i et nu, i et øjeblik, når den sidste basun lyder; thi basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforkrænkelige, og da skal vi forvandles. Thi dette forkrænkelige må iføre sig uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig udødelighed.“

1. Kor. 15, 51—53.

Vi behøver ikke at blive forbavsede over denne forunderlige begivenhed, thi Kristus fortalte os selv:

„Undres ikke herover! thi den time kommer, da alle de, som er i gravene, skal høre hans røst, og de skal gå frem: de, som har gjort det gode, for at opstå til liv, men de, som har øvet det onde, for at opstå til dom.“

Johs. 5, 28—29.

Dette, som nu har fundet sted, bliver således af Jesus betegnet som „opstandelsen til liv“ og er kendt som „den første opstandelse“. Alle de, som forud er døde i troen på Kristus, er nu levende, og deres glæde bliver delt af de kristne, som, da dette skete, levede på jorden. Begge grupper

blev taget bort i denne mirakuløse borttrykkelse for at være med Kristus.

En pludselig og uventet begivenhed — ja, den var meget pludselig og fuldstændig uventet, thi Kristus forudsagde i Matt. 24, 27:

„Thi ligesom lynet, der kommer fra øst, lyser helt om i vest, sådan skal Menneskesønnens komme være.“

Matt. 24, 27.

og i vers 42 i samme kapitel sagde vor Herre:

„Våg derfor, thi I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer.“

Matt. 24, 42.

Paulus sammenligner Kristi genkomst med en tyvs pludselige, uventede ankomst:

„Selv ved I jo god besked om, at Herrens dag kommer som en tyv om natten.“

1. Tess. 5, 2.

Jesus brugte det samme billede som illustration til sit komme i Johannes' Aabenbaring 16, 15. Slå op i bibelen og læs det. Apostlen Peter taler også om det i 2. Peters brev 3, 10 på lignende måde. Læs også det. Læg mærke til Jesu ord:

„Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den, som våger og bevarer sine klæder, så han ikke skal gå nøgen, og man skal se hans skam.“

Johs. Aab. 16, 15.

En skat taget bort.

Vor Herre Jesus er „kommet som en tyv“ — ikke alene, fordi det var et pludseligt komme uden forudgående varsel, men fordi han kom for at stjæle en skat. Han kom for at tage sine egne børn med sig — Hans skat — højt elsket og købt med Hans eget dyrebare blod. I samme hjem og nabolag blev nogle taget bort, og andre ladet tilbage. Dette er forudsagt i Matteus-evangeliets 24. kapitel, hvor Jesus siger:

„Da skal to mænd være sammen på marken; den ene tages med, og den anden lades tilbage. To kvinder skal male på samme kværn; den ene tages med, den anden lades tilbage.“

Matt. 24, 40—41.

En sørgelig opvågnen.

De, som er ladet tilbage på jorden, indser nu, at disse ord i bibelen i sandhed talte bogstaveligt om Kristi genkomst, og at de skulle forstås, som

de stod skrevet og ikke bortforklares, som mange mennesker prøvede på. Genkomsten har uomtvisteligt fundet sted; og Kristi og skriftens ord er blevet opfyldt. Kristus kom for at hente dem, som fulgte Ham. De er nu taget bort til en herlig genforening — med hinanden og med deres Herre.

De kristnes advarstler og deres bønner for deres kæres frelse er nu ophørt. De, som blev ladet tilbage på jorden, må nu anerkende, at disse alvorlige kristne havde ret. Det var de andre, der tog fejl.

Menighedens bortrykkelse har placeret alt i det rette lys. Den skulle vække enhver af dem, der blev ladet tilbage, til at indse deres eget åndelige behov.

Mange spørgsmål er nu opstået i de tilbage-ladtes sind. Vi skal se på disse spørgsmål i næste kapitel.

Hvor er de?

DE, som er ladet tilbage, kan ikke lade være med at tænke på, hvorledes de mennesker, som lige så mirakuløst er blevet bortflyttet, har det.

Hvor er de? Hvordan har de det?

Disse spørgsmål kan klart besvares ud fra bibelen. Vi ønsker at være yderst omhyggelige med ikke at fastslå noget, som hører ind under teori og gætteværk. Denne bog er skrevet før menighedens bortrykkelse, og det er ikke muligt — detailleret — at forudsige alle de begivenheder og omstændigheder, der knytter sig til Kristi genkomst. Det er forfatterens hensigt at bringe det frem, der klart og positivt er slået fast i Guds ord, og det er hans bøn, at denne bog må være til hjælp for dem, som er ladet tilbage på jorden efter Jesu genkomst.

Mødestedet

Apostlen Paulus nævner mødestedet for de kristne og deres Herre i 1. Tess. 4, 17:

„Derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i *luften*.“

Hvor er det? Vi ved det ikke, men kan kun antyde, at Gud har forberedt en plads i luften til dette møde.

I forbindelsen med tanken om „*luften*“ er det interessant at se, at i bibelen bliver Satan, djævelen, kaldt for „herskeren over luftens rige“ (Efes. 2, 2). Hans rige er også blevet omtalt som „ondskabens åndemagter i himmelrummet“ (Efes. 6, 12). Ud fra disse og andre steder i bibelen kan vi slutte, at Satan har beboet de nedre himle (eller luften) igennem århundrederne. I Åb. 12, 7—12 læser vi om en „kamp i himmelen“, og apostlen Johannes får et profetisk billede af en kamp mellem Guds engel Mikael og hans engle og Satan og hans engle. Det berettes, at Satan og hans horder bliver kastet ud af himmelen, som de følgende vers viser:

„Og der blev kamp i himmelen: Mikael og hans engle stred mod dragen, og dragen og dens engle stred mod dem. Men de kunne ikke

stå sig, og der fandtes ikke længere plads for dem i himmelen. Så blev den store drage nedstyrtet, den gamle slange, som kaldes djævelen og Satan, hele verdens forfører; han blev nedstyrtet på jorden, og hans engle blev nedstyrtet sammen med ham.“

Johs. Aab. 12, 7—9.

Vi ønsker ikke at gå udenfor skriften, så vi kan kun tilføje dette: Der kan drages den slutning fra disse steder i bibelen, at Gud har taget Satans herredømme i luften fra ham og kastet ham ned på jorden for at skaffe plads til mødet mellem Jesus Kristus og hans menighed. Der, hvor Satan plejede at bo — nu rensat og gjort rede — er det sted, hvor de kristne er samlede i en herlig genforening.

Jorden er nu på en særlig måde den virkelige boplads for djævelen. Man kan være sikker på, at resultaterne af Satans komme til jorden vil blive manifesteret i stadig højere grad i de kommende dage. Vi vil vende tilbage til nogle af disse resultater senere hen i denne bog.

De kristnes glæde?

Hvad foretager Guds folk sig, nu da de er flyttet bort til et sted i luften? Svaret kan findes i Aab. 19, 7—9:

„Lad os glæde os og fryde os og give ham æren, thi Lammets bryllupsdag er kommet og hans brud har gjort sig rede. Og der blev givet hende en skinnende ren linnedklædning at iføre sig; thi linnedklædningen er de helliges retfærdige gerninger. Og han siger til mig: Skriv: Salige er de, som er indbudt til Lammets bryllupsmåltid. Og han siger til mig: Dette er sande Guds ord.“

Johs. Aab. 19, 7—9.

Jesus talte hyppigt om bryllupsfesten — bryllupsmåltidet — og talte manende ord om, hvor vigtigt det var med en sand forberedelse til dette. Denne vidunderlige bryllupsfest finder nu sted i luften. Paulus, som skuede fremad, så, hvorledes Kristus en dag ville tage sin brud op til sig — menigheden gennem alle tidsaldre. Disse ord i Efeserbrevets 5. kapitel viser billedet klart:

„I mænd! Elsk jeres hustruer, ligesom Kristus elskede kirken og gav sig selv for den, for at han kunne hellige den, idet han rensede den i vandbadet ved ordet, og for at han således kunne fremstille kirken for sit åsyn som hellig, uden plet eller rynke eller andet sådant, nej, den skulle være hellig og dadelfri.“

Ef. 5, 25—27.

Dette har nu altså fundet sted i vor levetid — dette, som Guds folk i århundreder har set frem til — lige siden Jesus fo'r til himmelen med løftet om sin genkomst på læberne.

Skønt ofte latterliggjort er denne forventning om Kristi genkomst nu virkeliggjort. Bryllupsfesten for Kristus og hans brud er nu i gang. Kun de himmelske regioner er vidne til denne vidunderlige begivenhed. Men ganske naturligt vil nu den tanke strejfe dem, som blev ladet tilbage på jorden: Ja, det var vidunderligt for dem, som var rede, men hvad med os, som stadig er her på jorden? Hvad ligger der forude for os? Hvad skal enden blive på dette?

Svaret på disse spørgsmål er af største vigtighed for dem, som er ladet tilbage. Det er en kendsgerning, at menighedens bortrykkelse positivt har bevist sandheden i det, der er *slået fast* i bibelen, og har endvidere godtgjort sandheden om *frelse gennem Jesu Kristi blod*. Derfor er det klogt af dig, der er ladet tilbage, at du af dit fulde hjerte vender dig til bibelen for der at søge vejledning for de mørke dage, der venter dig forude.

Det er, fordi du ikke agtede på bibelens ord, fordi du undlod at adlyde dens bud og lytte til dens advarsler, at du nu er ladet tilbage — at du ikke kom med i menighedens bortrykkelse.

I dag er det tid til åndelig handling. Nu må du ikke løve. Vend dig straks til Gud og bibelen.

Denne bog er skrevet for at hjælpe dig i din søgen efter den bibelske sandhed om disse ting, og den vej til frelse, Gud har beredt for dig.

TREDIE KAPITTEL

Hvad er det næste, der sker?

DER er en række begivenheder i vente, som forbilliedigt er blevet varslet i bibelens profetiske skrifter — især i Johs. Aabenbaring. Bibelen viser i store træk udviklingen af disse begivenheder, der vil finde sted efter bortrykkelsen. Imidlertid er de ikke detaljeret beskrevet, og da forfatteren ønsker at undgå gætteværk, vil vi stå fast på de skriftmæssige kendsgerninger og lade detaljerne komme frem, efterhånden som de bliver historie.

Resultater af bortrykkelsen.

Det må forventes, at noget så pludseligt og overvældende som bortrykkelsen af millioner af mennesker fra jorden har forårsaget en frygtelig forvirring. Du, som er ladet tilbage, kender virkningen af bortrykkelsen. Sandsynligvis har den resulteret i mange tragedier — tog-, automobil- og flyulykker, thi chauffører og piloter er plud-

selig forsvundet. Læger er bortrykket midt under operationer, hjælpeaktioner svigter, og der er forvirring i forretningsverdenen, fordi nogle af mændene på de ansvarfulde poster er taget bort. Uden al tvivl er verdens finansielle struktur blevet rystet, fordi nøglepersoner har forladt deres poster uden varsel. Sandelig, verden indså ikke disses — de såkaldte troendes vigtighed og betydning, før de blev taget bort. I alle henseender bliver det svært at komme sig efter dette slag.

De personlige tab kan slet ikke vurderes — i mange hjem savnes een eller flere; ingen alvorlig kristen kan findes noget sted. Børn er forsvundet fra deres hjem, og tabet slår dybe sår i de tilbageværendes hjerter. Kun den vished, at de nu er sammen med Kristus — langt uden for sorgens og syndens rækkevidde — kan mildne virkningen af det slag, der har ramt så hårdt.

Ting, der skal komme.

Noget af det første, der kan ventes, vil sandsynligvis blive en pludselig forøgelse af ondskaben og synden på jorden. De — nu borttagne — kristne var sat til at være jordens salt. Gud arbejdede gennem dem ved Helligåndens og bønnens magt og tilbageholdt således mange former for vold, forbrydelse og synd. Når Helligåndens indflydelse nu er borte, vil ondskaben i menneskenes

hjerter blive frigivet. En flodbølge af vold og løshed vil vælde frem.

I tilslutning til ovennævnte må vi igen pege på ordene i Aab. 12, 7—9, som beskriver, hvorledes djævelen bliver kastet ud af himmelen. I et følgende vers læser vi:

„Glad jer derfor, I himle, og I, som bor i dem: Ve jorden og havet, thi djævelen er kommet ned til jer; hans harme er stor, fordi han ved, hans tid er kort.“

Johs. Aab. 12, 12.

Dette er ligetll. Satan, som nu er kastet ud af himmelen, opholder sig personligt i verden. Han ved, at Gud snart vil gøre en ende på hans virksomhed, og derfor samler dette ækle væsen alle sine kræfter til de sidste frygtelige handlinger — handlinger, som enhver af de efterladte i løbet af kort tid vil blive hvirvlet med i. Der vil sikkert blive en stærk forøgelse af de demoniske kræfter og mange levende væsener vil blive bolig for dem. Usædeligheden bliver stærkt forøget, og masser af sygdomme vil bemægtige sig menneskene. Okkultismen og den såkaldte forbindelse med døde vil blive voldsom aktiv. Mennesker vil pludselig opdage, at de tænker tanker, siger ord og udfører handlinger, som de aldrig har oplevet før, fordi Satan og hans dæmoner har trængt sig ind i deres sjæl og legeme og har tiltaget sig kontrollen.

Satan's virkelige formål.

Husk altid i de frygtelige dage, som ligger forude, at Satans virkelige hensigt er at *kæmpe mod Gud* — at *blibe* Gud, hvis det var muligt. Ved at nedbryde og ødelægge Guds skabning: mennesket — finder han et objekt for sit rasende had.

Hvis Satan kan føre menneskeheden ind i en falsk tilbedelse af ham, vil det tilfredsstille hans hang efter at blive tilbedt og opnå guddommelig betydning. Han hungrer altid efter at være Gud og blive tilbedt. Een gang forsøgte han at narre Jesus Kristus til at tjene sig (Matt. 4, 8—10).

Når de kristne er borte, vil Satan have den fulde kontrol med denne jord, og intet menneskeligt væsen kan modstå hans onde planer. Perioden, i hvilken Satan skal regere over jorden, vil blive frygtelig, men i henhold til bibelen vil den blive kortvarig. Jesus kalder denne periode for „Trængselen“ og beskriver den i Matt. 24:

„Thi da skal der komme en stor trængsel, hvis lige ikke har været fra verdens begyndelse indtil nu og heller ikke senere skal komme. Og dersom de dage ikke blev afkortet, da blev intet menneske frelst; men for de udvalgte skyld skal disse dage afkortes.“

Matt. 24, 21—22.

De, som er ladet tilbage, må gøre sig klart, at de går alvorlige og frygtelige dage i møde. Jesus mildner ikke sine ord. Han slår fast, at det vil blive den værste tid, som nogensinde har været i historien. Den vil næsten udviske den menneskelige race fra jorden. Læg mærke til, hvordan Markus gengiver Jesu ord:

„Thi i disse dage skal der komme en trængsel, hvis lige ikke har været fra skabningens begyndelse, da Gud skabte den, indtil nu og heller ikke senere skal komme.“

Mark. 13, 19.

Og Lukas tilføjer for at fremhæve rædslerne i disse trængselstider:

„Thi det er straffens dage, da alt det, som står skrevet, skal gå i opfyldelse. . . . Thi som en snare skal den komme over alle dem, der bor på hele jordens flade.“

Luk. 21, 22—35.

Hvilket håb er der?

Da dette er skrevet før bortrykkelsen, kan vi ikke forestille os den rædsel, som må gribe hjerterne hos dem, som er ladet tilbage. Denne bog er skrevet for at hjælpe dig til at vende front

mod problemerne og for at vise dig, hvad du skal gøre.

Du spørger: Er der da intet håb? Skal jeg nu gå fortabt uden at få lejlighed til at modtage frelsen?

Der er håb. Denne kendsgerning åbenbares i Jesu ord i Matt. 24:

„Men den, som holder ud indtil enden, han skal frelses.“

Matt. 24, 13.

Selvom det er sandt, at de kristne er borttaget, og at Helligånden er ophørt med at virke, har Gud stadig ladet en dør stå åben for dem, som er ladt tilbage — hvis de vender sig til Hans ord og holder ud — d. v. s. klynger sig fast til Gud — indtil enden — lige meget hvad det koster. Dette håb ligger i den kendsgerning, at en gruppe af mennesker vil blive frelst ved Lammets blod under trængselsperioden. De er skildret af Apostelen Johannes i Aab. 7, 9—17. Læs hele stykket, hvoraf vi her bringer et uddrag:

„Derefter så jeg, og se, en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkslag og stammer og folk og tungemål stod foran tronen og foran Lammets iførte lange hvide klæder og med palme grene i hænderne... Og en af de ældste

tog til orde og sagde til mig: De, som er iført de lange hvide klæder, hvem er de? og hvorfra er de kommet? Jeg svarede ham: Min Herre, du ved det. Da sagde han til mig: Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og de har tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.... De skal ikke sulte mere og ikke tørste mere, ikke heller skal sol eller nogen hede stikke dem. Thi Lammets, som står midt for tronen, skal være deres hyrde og lede dem til kilderne med livets vand; og Gud skal tørre hver tåre af deres øjne.“

Johs. Aab. 7, 9, 13, 14, 16, 17.

Efter et hurtigt studium af disse vers kan vi se, at disse mennesker har lidt sult, tørst, hede og sorg i den forfølgelse, de har været genstand for fra Satan og hans dæmoners side. Men de holder ud til enden og vil derfor blive frelst. De blev ladt tilbage ved bortrykkelsen, men indså deres fejltagelse — og adlød bibelen. De klynger sig til Gud og afslår at tjene djævelen, selv om det skal koste dem deres liv.

Vor inderlige bøn.

Vi kan kun bede, at Gud vil give nåde og mod til enhver efterladt, som læser denne bog. Du kan

blive talt med i den store hvide flok, som vil be-slutte sig til at klynge sig til Kristus i trængselen. Der er endnu håb om evig frelse. Gud vil give dig styrke. Vend dig til hans ord. Tro på Jesus Kristus som din frelser. Modtag ham i dag. Gør ham til herre over dit liv. Beslut dig for ham, selv om det skal koste dig dit liv.

FJERDE KAPITTEL

Hvad skal komme derefter?

VI Må sige det igen, det er ikke muligt eller rigtigt at forudsige detaljerne i de begivenheder, der vil finde sted efter Kristi genkomst. Det ville være spekulation og gætteværk, og det er forfatterens alvorlige ønske at undgå noget sådant.

Hovedlinjerne for de kommende begivenheder er dog fremsat i bibelens profetiske skrifter. Vi kan pege på disse skrifter som en fører for dem, der er ladet tilbage, for at de ved hjælp af dem vil kunne slå ansigt til ansigt med trængselsens frygtelige oplevelser.

Hvor længe vil det vare?

Det fremgår af spredte oplysninger i bibelen, at trængselstiden vil vare ca. 7 år. Dette bliver antydnet i den tidsplan, som bliver åbenbaret hos Daniel i hans syn om de 70 uger (70 gange 7 år)

i Daniel 9, 20—27. 69 af disse perioder på hver 7 år (483 år) blev opfyldt og fuldendt med Kristi Korsfæstelse. Den sidste — eller 70. uge (7 års periode) blev henlagt til en senere tid. Der er almindelig enighed om, at denne skal opfyldes i trængselsperioden. Vi har således grund til at antage — det er kun en følgeslutning — at 7 år vil markere tiden for den store trængsel her på jorden.

Midten af Ugen.

I Daniel 9, 27 lægger vi mærke til en omtale af midten af ugen. Dette antyder, at 7 års perioden er delt i 2 halvdele. De sidste $3\frac{1}{2}$ år bliver ofte kaldt „Den store trængsel“ for at skelne den fra den fulde 7 års periode. Mange bibelfortolkere har beskæftiget sig med denne $3\frac{1}{2}$ års periode. I Åbenbaringen 11, 3 ses den som en periode på 1260 dage, i hvilken tid to vidner fra Gud skal vidne på jorden. I Johs. Aab. 13, 5 er magten givet til en personlighed, kaldet dyret, i 42 måneder. Daniel taler om tid (1 år) tider (2 år) og en del af tid ($\frac{1}{2}$ år) — det karakteristiske orientalske udtryk for $3\frac{1}{2}$ år. Altså: 1260 dage, 42 måneder og $3\frac{1}{2}$ år er identiske, når vi bruger den jødiske kalendermåned på 30 dage.

Vi er således i stand til at kunne skønne lidt over tiden. Hele trængselsperioden synes at ville

vare 7 år. Den sidste halvdel eller den store trængsel vil vare $3\frac{1}{2}$ år. Vi må imidlertid huske på Jesu ord:

„Og dersom de dage ikke blev afkortet, da blev intet menneske frelst; men for de udvalgte skyld skal disse dage afkortes.“

Dette synes at angive, at Gud i sin nåde vil afkorte trængselstiden på jorden.

Et profetisk syn af trængselen.

I Åbenbaringsbogen har apostlen Johannes fået et profetisk billede af omstændighederne og begivenhederne på jorden i trængselsperioden. Billederne er ikke detaillerede, og der er heller ingen forklaring på, hvorledes de vil blive opfyldt. Vi ønsker derfor ikke at gå længere end til at konstatere disse profetiske syner og give en kort kommentar til hver af dem.

1. Rytteren på den hvide hest (Det første segl) Åb. 6:2

Denne rytter synes at være den person, som i bibelen er kaldt „Antikrist“, der opstår blandt jordens folkeslag og bliver verdensregent. Satan vil give ham kontrol over verden for en kort tid og vil bruge ham som et instrument til at fremme egne formål.

2. Rytteren på den røde hest (Det andet segl) Åb. 6:3-4

Bliver almindeligvis af bibelfortolkere betragtet som krig. Rytteren på den hest bringer stor ødelæggelse og krig på jorden. Det er muligt, at den refererer særligt til en „lynkrig“ med Rusland, og den kamp, der vil følge. Dette er beskrevet udførligt i Ezekiels 38. kapitel. De kommunistiske horders fremstød er forudsagt i sidste del af Ezekiels 38. samt i 39. kapitel.

3. Rytteren på den sorte hest (Det tredje segl) Åb. 6:5-6

Dette betyder utvivlsomt en verdensomspændende hungersnød, der ganske naturligt vil følge den krig, som er beskrevet i andet segl.

4. Rytteren på den gustengule hest (Det fjerde segl)

Åb. 6:9-11

Pest og død vil følge hungersnød og krig. Der er ingen tvivl med hensyn til dette segl, for Guds ord kalder det simpelthen „DØD“. De frygtelige og omfattende virkninger af disse ryttere fremgår af, at en fjerdedel af jordens befolkning vil dø under denne svøbe (Aab. 6, 8).

5. Fortølgelse og Martyrium (Det femte segl) Åb. 6:9-11

Verdensomspændende fortølgelse og martyrium vil blive de mennesker til del, som afslår at gå ind på Satans program, og som står fast i deres

tro på og vidnesbyrd om Kristus. Selve martyrdøden er beskrevet i Aab. 20, 4.

6. Domme fra Gud i himmelen (Det sjette segl) Åb. 6:12-17

Store naturødelæggelser, frygtelige tegn i himmelen og på jorden vil ledsage Guds vredes udgydelser af plager over den onde og oprørske menneskehed. Disse bliver ledsaget af 7 basundomme (Aab. 8. og 9. kapitel) og af udgydelsen af Guds 7 vredesskåler (Aab. 16). Der kan ventes bogstavelige plager meget værre end plagerne i Ægypten på Moses' tid.

Antikrist's fremståen

Denne frygtelige persons fremkomst er forudsagt mange forskellige steder i de profetiske skrifter. Apostlen Johannes siger: „... I har hørt, at Antikrist skal komme...“ 1. Johs. 2, 18. Apostlen Paulus kalder ham „Lovløshedens menneske“ og spørger: „Mindes I ikke, at jeg sagde dette til jer, allerede dengang jeg var hos jer?“ 2. Tess. 2, 3—5.

Denne antikrist er den dominerende skikkelse i trængselstiden, og omkring ham vil mange af begivenhederne koncentrere sig. Af den grund skal vi i næste kapitel udelukkende beskæftige

os med Antikrist til advarsel for dem, som er ladet tilbage. Søg oplysning om hans virkemåde, således at du kan forkaste ham og hans program og blive frelst i al evighed.

FEMTE KAPITTEL

Antikrist's karriere.

DA JESUS KRISTUS var på jorden, sagde han engang bedrøvet, men alvorligt til fariseerne, som forkastede ham:

„Jeg er kommen i min Faders navn, og I tager ikke imod mig; hvis en anden kommer i sit eget navn, ham vil I tage imod.“

Johs. 5, 43.

Uden tvivl hentydede Jesus til den kommende Antikrist, hvis fremkomst og program så klart er forudsagt i bibelen. Denne af djævelen inspirerede person har fået mange navne. Daniel kalder ham „Kongen, som gør, hvad han vil“ (Dan. 11, 36) og „det lille horn med en mund, der talte store ord“ (Dan. 7, 8). Zakarias kalder ham „Dåre af en hyrde“ (Zak. 11, 17). Paulus bruger navnene: „Lovløshedens menneske“ og „Fortabelsens søn“, Johannes kalder ham Antikrist og Aabenbaringsbogen kalder ham „Dyret“.

Der er nævnt så mange detaljer i skrifterne

angående Antikrist, at det er umuligt fuldstændt at omtale dem i denne bog. Et gennemført bibelstudium vil hjælpe den enkelte til at blive kendt med Antikrist's løbebane. Men vær på forhånd på vagt overfor hans magt og hans hensigter. Vi kan her kun notere det, der skal komme, og give vore fattige kommentarer dertil — for at lede dig i de kommende dage.

Satans træl og tjener.

Ligesom Jesus Kristus var Jahves tjener og kom for at gøre sin Faders vilje, således vil også dette lovløshedens menneske (Antikrist) være djævelens træl og tjener. Man vil huske, at Satan engang tilbød Kristus herredømmet over hele verden, hvis han vilde falde ned og tilbede ham. (Matt. 4). Vor Herre Jesus afslog det harmfuldt og valgte i stedet at gøre sin Faders vilje og vandre vejen til korset. Men Antikrist vil få det samme tilbud og vil acceptere det. Han skal være Satans forpost og redskab i de sidste dages anslag mod Gud og Guds folk.

Verdens hersker.

Antikrist skal gøres til hersker over hele verden i en kort tid — „konge for en dag“ —. Aab. 13, 2, 4—8 siger:

„... og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor magt“... „og de tilbad dragen, fordi den havde givet dyret magten. De tilbad også dyret og sagde: Hvem er dyrets ligemand? og hvem formår at kæmpe mod det? Og der blev givet det mund til at tale store ord og bespottelser, og der blev givet det magt til at virke i to og fyrretyve måneder. Og det åbnede sin mund til bespottelse mod Gud, til at spotte hans navn og hans bolig og dem, som bor i himmelen. Og der blev givet det at føre krig mod de hellige og sejre over dem, og der blev givet det magt over alle stammer og folk og tungemål og folkeslag, og alle de, der bor på jorden, skal tilbede det, alle de, der ikke fra verdens grundlæggelse har deres navn skrevet i livets bog, det slagtede Lams bog.“

Disse manende linier behøver ingen yderligere kommentarer. De skildrer med stærke farver den magt og autoritet, dette djævelske overmenneske skal modtage fra sin herre — Satan.

Han skal være en forfører

Bibelen kalder denne mand Antikrist og Dyret, men han vil ikke blive almindelig kendt under disse navne. Verden vil måske kalde ham „Fører“ eller „Frelser“. Eller måske vil fine titler, som

blev heftet på Hitler og Mussolini også blive anvendt på ham. Men ordet *Antikrist* beskriver manden nøjagtigt. *Anti* betyder her ikke „imod“ men snarere „i stedet for“, idet det antyder efterligning eller forklædning. I Aab. 19, 11 finder vi et billede af vor Herre Jesus Kristus, som i triumf kommer ridende ud af himlene på en hvid hest. Hvor betegnende er det da ikke, at Gud skildrer Antikrist, i det første segl, som rytter på en hvid hest — og afslører hermed Antikrist's karakteristiske forsøg på at efterligne Herlighedens Herre.

Jesus advarer mod falske Krister i Matt. 24, 24:

„Thi falske Messias'er og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undere for, om det er muligt at føre endog de udvalgte vild.“

Paulus advarer mod Antikrist's vældige bedrag i 2. Tess. 2, 9—12.

„Og han skal komme i Satans kraft med al løgnens magt og tegn og undere og med al uretfærdighedens forførelse overfor dem, der fortabes, fordi de ikke tog imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst. Derfor sender Gud over dem en vildførende magt, så de tror løgnen, for at de skal rammes af dommen, alle de, som ikke troede sandheden, men fandt behag i uretfærdigheden.“

Antikrist og hans adjutant, som i Aab. 13 bliver kaldt den falske profet, vil skabe stærke illusioner, idet de med mirakler og tegn vil overbevise verdens mennesker. Læs engang denne bibelske beskrivelse:

„Og det gør store tegn, så det endog får ild til at falde fra himmelen ned på jorden for menneskenes øjne. Og det forfører dem, der bor på jorden, ved de tegn, som det fik magt til at gøre for dyrets øjne, og det opfordrer dem, der bor på jorden, til at lave et billede af dyret, der har sværdhugget, men alder kom til live.“

Aab. 13,13—14.

Med al den magt og overbevisende bedræg er det intet under, at „hele jorderig fulgte undrende efter dyret“ (Aab. 13, 3) og at alle de, der ikke har deres navn indskrevet i livets bog, skal tilbede det (se Aab. 13, 8).

Vær på vagt overfor denne falske fremstiller af kristendom, denne forfører, som skal komme“, før nogen aner uråd, og tilrive sig kongedømmet ved rænker.“ Dan. 11, 21.

„Hans magt skal blive stor, han skal tale utrolige ting og have lykke med, hvad han gør, og gennemføre sine råd og ødelægge mægtige mænd.“

Dan. 8, 24.

Han er et djævelsk væsen, en træl i hænderne på den gamle drage. Han vil blive beundret og tilbedt af menneskeheden, betragtet som en frelser, og måske som en befrier fra kommunismen — men han vil føre sine efterfølgere direkte ind i den evige ild og straf.

Forkast ham, afslå at vise ham lydighed. Vend dig bort fra denne verdens leder, Antikrist, og til den levende Gud, som igen ved slutningen af trængselsperioden skal sende sin Søn til verden for at befri den ud af den trældom, den er faldet i.

Han skal kræve guddommelig tilbedelse.

Så snart dette overmenneske sidder fast på verdens trone, vil han gå i gang med at sætte sig op som Gud og vil kræve at blive tilbedt som sådan. Vi har allerede nævnt steder i bibelen, som omtaler dette, og skal kun tilføje disse ord af Paulus:

„Lad ingen vildlede jer på nogen måde. Først må jo frafaldet komme og lovløshedens meneske, fortabelsens søn, åbenbares, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der hedder Gud og helligdom, så han tager sæde i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud.“

2. Tess. 2, 3—4.

Dette, at Antikrist blasfemisk tillægger sig selv guddommelighed, er betegnet af Daniel som „ødelæggelsens vederstyggelighed“ i Dan. 9,27. Denne betegnelse bruges også af Jesus i Matt. 24, 15. Størstedelen af jordens befolkning vil tilbede Antikrist som en Gud. Kun de, som beslutter sig til at følge Kristus og er villige til at dø for deres vidnesbyrd om Ham, vil undslippe denne illusionens fælde. Som et led i sit program for at fremtvinge tilbedelse vil Antikrist opstille et billede af sig selv, ligesom Nebukadnezar rejste det gyldne billede, som er omtalt i Dan. 3. Dette billede af Antikrist — eller kopier af det — skal tilbedes. Straffen for at afslå er døden. Herudover vil Antikrist lave et specielt arrangement, som går ud på, at alle hans tilhængere skal bære et bestemt mærke, enten på deres pander eller hænder. Dette er et usvigeligt tegn på deres lydighed mod ham og på, at de tilbeder ham. Et sådant mærke er beskrevet meget indgående i Aab. 13, 14—18:

„... og det forfører dem, der bor på jorden, ved de tegn, som det fik magt til at gøre for dyrets øjne, og det opfordrer dem, der bor på jorden, til at lave et billede af dyret, der har sværdbugget, men allert kom til live. Og det fik magt til at give dyrets billede livsånde, så dyrets

billede endog kunne tale og lade alle dræbe, som ikke ville tilbede dyrets billede, og det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at give sig selv et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, for at ingen skal kunne købe eller sælge uden den, som har mærket: dyrets navn eller dets navns tal. Her gælder det at have visdom. Lad den, der har forstand, udregne dyrets tal, thi det er et menneskes tal og dets tal er 666.“

Aab. 13, 14—18.

Disse ord er ligefremme, hvis vi tager dem bogstaveligt og læser dem i lyset af sprogets almindelige betydning. De fortæller os, at Antikrist vil gøre krav på at være Gud og forlange at blive tilbedt af hele verden. Et billede bliver fremstillet og på djævelsk måde indgivet liv. For at gennemtvinge „programmet“ over hele verden, skal enhver person bære et mærke (dyrets mærke), som på een eller anden måde kan læses som 666. Om det vil blive tallene 666 eller værdien deraf under en eller anden form, ved vi ikke, før mærket bliver presenteret.

En indtrængende advarsel.

Vi beder dem, som er ladet tilbage på jorden:

Tag jer i agt for Antikrist! Tag jer i agt for dyrets billede!

Tag jer i agt for dyrets mærke!

Lige meget hvor dygtig, hvor mirakuløs, hvor guddommelig denne verdens hersker må forekomme dig at være, så er han en forfører, Satans træl, som leder menneskeheden ind i evig forømmelse. *Modstå ham, forkast ham, dø fremfor at adlyde ham på et eneste punkt.*

Husk disse brændende ord fra Aabenbaringsbogen, som taler om den skæbne, der ventler dem, der anlager dyrets mærke og tjener Antikrist:

„og endnu en engel, den tredje, fulgte dem; han råbte med høj røst: Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin, som er skænket ublandt i hans vredes bæger, og han skal pines med ild og svovl for de hellige engles og for Lammets øjne. Og røgen fra deres pine sliger op i evigheders evigheder, og de har ikke hvile hverken dag eller nat, de, som tilbeder dyret og dets billede, og enhver, der tager dets navn som mærke.“

Aab. 14, 9—11.

Kære læser, som er efterladt på jorden og læser denne bog efter bortrykkelsen af Guds menighed, jeg bønfaller dig om at vende dig til Guds klare ord. Hellere lide sult, tørst, fængsel, tortur, ja døden i Antikrist's og hans håndlangeres hænder end at tilbringe evigheden i en levende og frygtelig Guds hænder. Lid hellere nogle øjeblikke mere på jorden end at lide for evigt i den aldrig døende, brændende ildsøs pinsel.

Pas på! Vær klog! Lad det nu koste, hvad det vil og beslut dig til, at du med Guds hjælp vil være trofast mod Kristus. Afslå at bære dyrets mærke. Lad ikke andre forføre dig. Stå fast for den Herre Jesus Kristus. En dag i nær fremtid vil du tage plads i den glade skare, som synger foran himlens trone:

„Derfor står de nu foran Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel, og han, som sidder på tronen, skal opslå sit telt over dem. De skal ikke sulte mere, ikke heller skal sol eller nogen hede stikke dem. Thi Lammet, som står midt for tronen, skal være deres hyrde og lede dem til kilderne med livets vand; og Gud skal tørre hver tåre af deres øjne og de råbte med høj røst og sagde: Frelsen tilhører vor Gud, som sidder på tronen, og Lammet.“

SJETTE KAPITEL

Hvorledes vil det ende?

MED en af djævelen inspireret person på verdens trone og Satans magt og person sluppet løs på jorden er det intet under, at Kristus alvorligt beskrev dette afsnit af jordens historie som den store trængsel. Hvorledes skal udgangen blive på denne frygtelige tid med vold og mørke?

Bibelen lader ingen tvivl tilbage med hensyn til det endelige udfald. Daniel skriver:

„men siden skal den Højstes hellige modtage riget og have det i eje i evighedens evighed.“

Dan. 7, 18.

„Men så sættes retten, og hans herredømme fratages ham og tilintetgøres og ødelægges for evigt. Men riget og herredømmet og storheden, som tilhørte alle rigerne under himmelen, skal gives den Højstes helliges folk; dets rige er et evigt rige, og alle magter skal tjene og lyde det.“

Dan. 7, 26—27.

Paulus beskriver Antikrist's endeligt således:

„ham skal Herren Jesus dræbe med et åndepust af sin mund og tilintetgøre ved sit synlige komme.“

2. Tess. 2, 8.

Paulus opmuntrer endvidere Guds børn med følgende ord:

„... og jer, der lider trængsel, hvile sammen med os, når Herren Jesus åbenbares fra himmelen med sine mægtige engle, med flammende ild og bringer straf over dem, der ikke vil vide af Gud at sige, og over dem, som ikke er lydige mod vor Herres Jesu evangelium, de skal nemlig straffes med evig undergang bort fra Herrens ansigt og fra hans vældes herlighed på hin dag, når han kommer for at vise sig herlig i sine hellige og underfuld i alle, der blev troende, thi troet blev vort vidnesbyrd hos jer.“

2. Tess. 1, 7—10.

Vi ved ikke nøjagtigt, hvorledes begivenhederne vil finde sted i trængselstiden i detaljeret form, og vi ønsker som sagt ikke at gætte. Men idet vi følger de af bibelen givne retningslinier, vil vi prøve på at give en idé om, hvorledes begivenhederne kan finde sted, og hvad der kan forventes i fremtiden.

Sandsynlige begivenheder

Vi har før bemærket — som antydnet i de første fire segl i Aab. 6 — at der vil blive krig i trængselstidens første dage. Det er sandsynligvis en krig mellem den kommunistisk russiske blok og den øvrige verden. Den vil ende med nederlag for Rusland og dets allierede i de nordlige og østlige lande, som fortalt i Ezech. 38 og 39. Sult, pest og død vil blive den frygtelige følge. Op af viret vil Antikrist rejse sig og skabe fred og enighed. Det kan være, at han skal få sin magt ved at være den, der sejrer over kommunismen, ligesom Hitler fik sin magt ved at frelse Tyskland fra kommunismen. Når Antikrist har anbragt sig selv på verdens trone, vil han åbenbare sin sande natur og erklære sig selv som *Gud*. Hurtigt og med den overmenneskelige magt, som Satan understyrer ham med, vil Antikrist tvinge alle nationer til at tilbede sig og sit billede og til at tage sit mærke. De, som afslår at tjene ham, og som holder fast ved deres tro og vidnesbyrd om Jesus, vil lide martyrdøden — blive halsbuggede — se Aab. 20, 4.

Det jødiske folk, som har samarbejdet med Antikrist og hjulpet ham med at komme til magten, vil se hans sataniske karakter, og mange vil flygte for deres liv ud i Palestinas ørkenland. Jesus beskriver dette i Matt. 24, 15—22. Det er og-

så forudsagt i Aab. 12, 13—17, hvor kvinden (Israël) er skildret som en flygtning i ørkenen, hvor hun er beskyttet mod slangen i tid, tider og halv tid (3½ år).

Slaget ved Harmagedon.

Til sidst vil Antikrist og Satan — i deres vanvittige forsøg på at overvinde Gud og ødelægge Guds folk — samle alle deres styrker både menneskelige og demoniske for at kæmpe mod Gud og Kristus. De sataniske forberedelser til dette enten-eller-slag er beskrevet i Aab. 16, 13—16:

„Og jeg så, at der ud af dragens mund og ud af dyrets mund og ud af den falske profets mund kom tre urene ånder, som lignede frøer. De er nemlig demoners ånder, som gør tegn, og de går ud til kongerne på hele jorderige for at samle dem til krigen på Guds, den almægtiges, store dag. Og de samlede dem på det sted, der på hebraisk kaldes Harmagedon.“

De tre demoniske rekrutteringsagenters held kan man læse om i Aab. 17, 13—14, hvor man ser, at jordens konger er villige til at arbejde sammen med Antikrist i hans plan om en kamp mod de himmelske kræfter:

„De har een og samme tanke, og deres kraft og magt stiller de til dyrets rådighed. De skal føre krig mod Lammets, og Lammets skal sejre over dem, fordi det er Herrenes herre og Kongerne konge, sejr sammen med dem, som er i dets følge, de kaldede og udvalgte og trofaste.“

Aab. 17,13—14.

Apostlen Johannes fik et profetisk syn af slaget ved Harmagedon. Dette slag er ikke blot krig mellem nationer. Det er ikke strid mellem Rusland og den vestlige verden (invasionen af Gog, Ezek. 38). Den finder sted tidligere i trængselsperioden. Harmagedon er et slag mellem *verdenen* — et slag mellem Antikrist og Jesus Kristus. Læg mærke til beskrivelsen i Aab. 19, 17—19:

„Og jeg så en engel stå på solen, og han råbte med høj røst og sagde til alle fugle, som fløj midt oppe under himmelen: Kom hid og samler jer til Guds store gæstebud for at æde kød af konger og kød af hærførere og kød af helte og kød af heste og deres ryttere, ja, kød af alle, både frie og trælle, små og store. Og jeg så dyret og jordens konger og deres hære samlede for at føre krig mod ham, som red på hesten og mod hans hær.“

Antikrist har ikke samlet sine hærskarer for at kæmpe mod nogen anden nation. Han og jordens konger har sluttet sig sammen for at kæmpe mod *Ham*, som red på hesten. Hvem er han, som red på hesten?

Se tilbage til Aab. 19; 11—16:

„Og jeg så himmelen åben, og se, en hvid hest og han, som red på den, hedder Troværdig og Sandtru, og han dømmer og kæmper med retfærdighed. Hans øjne var som flammende ild, og på sit hoved havde han mange kroner og et navn skrevet, som ingen kender, uden han selv. Han var iført en kappe, dyppet i blod, og det navn, han bærer er „Guds Ord“. Og de himmelske hærskarer fulgte ham på hvide heste, og de var iførte hvide, rene linnedklæder. Og af hans mund udgik et skarpt sværd, for at han med det skulle slå folkeslagene. Og han skal vogte dem med jernspir, og han skal træde perseskarret fyldt med den almægtige Guds vredes og harmes vin. Og på sin kappe, på sin lænd, har han et navn skrevet: Kongernes konge og Herrerens herre.“

Hvilken beskrivelse.

Disse profetiske vers gør det klart, at det er for at kæmpe mod Kristus og de himmelske hære, at Satan nu mobiliserer sine dæmoner, og Antikrist

samlar Jordens hære. Dette er virkelig Harmagedon — Satans sidste og desperate slag mod Gud og Kristus i denne tidsalder.

Harmagedon er klimaks i Satans udfald for at opnå guddommelig magt og autoritet — for at blive Gud. Bedraget, som vil føre verden til Harmagedon, er „Løgnen“, som Paulus advarer imod i 2. Tess. 2, 11—12:

„Derfor sender Gud over dem en vildførende magt, så de tror løgnen, for at de skal rammes af dommen, alle de, som ikke troede sandheden, men fandt behag i uretfærdigheden.“

Det er det, David beskriver i Salme 2, vers 1, 2 og 3:

„Hvorfor fynser hedninger, hvi pønser folkefærd på, hvad fåfængt er? Jordens konger rejser sig, fyrster samles til råd mod Herren og mod hans Salvede: Lad os sprænge deres bånd og kaste rebene af os.“

Vi ved, at det, vi har skrevet om trængselsperiodens forløb mangler en lang række detaljer, når den bliver aktuel, og det er også kun med ønsket om at hjælpe, at vi har skrevet dette. Men hvordan så end trængselsens forløb vil falde ud, så kan vi være fuldstændig sikre på dens afslutning, for de profetiske skrifter taler direkte om

dette. Vi har set, hvorledes den tids mørke over jorden vil summere sig op i en vældig og desperat anstrengelse hos Satan og hans følgesvende — demoner og mennesker — for at kæmpe imod Gud og Kristus. Djævelen og Antikrist vil selv lede verdens og helvedes hære imod Jesus Kristus og hans himmelske hære.

Galskab?

Ja, vanvittig galskab. Men den samme galskab, som bevægede Satan til at sige i begyndelsen:

„... Jeg stormer himlen, rejser min trone deroppe over Guds stjermer, tager sæde på stæv- nels bjerg i yderste nord, siger op over skyer- nes højder, den højeste lig.“

Es. 14, 13—14.

Det var Satans oprindelige hensigt at blive *Gud*. Han har aldrig mistet dette mål af syne. I de få år, der er overladt ham, vil han samle hele denne mægtige hær af mennesker og demoner til et sidste vældigt anslag mod Gud og Kristus.

Hvorledes vil det ende?

„Han, som troner i himlen, ler, Herren, han spottet dem. Så taler han til dem i vrede, for- færder dem i sin harme.“

Salm 2, vers 4 og 5.

Hvem vinder ved Harmagedon?

Apostlen Johannes skildrer med magtfulde ord resultatet af denne titaniske kamp — krigen mellem tre verdener — Jord og helvede mod him- melen:

„Og dyret blev grebet og sammen med det den falske profet, som for dets øjne havde gjort tegnene, hvormed han havde forført dem, der tog dyrets mærke på sig, og dem, der tilbad dets billede. De blev begge kastet levende i ild- søen, som brænder med svovl. Og de andre blev af ham, som red på hesten, dræbt med sværdet, som udgik af hans mund, og alle fuglene blev mættet af deres kød. Aab. 19, 20—21.“

Hvad vil blive djævelens skæbne? Hvad vil Gud gøre med denne hans bitre modstander? Dette er også beskrevet:

„Og jeg så en engel komme ned fra himmelen med nøglen til afgrunden og en stor lænke i sin hånd. Og han greb dragen, den gamle slange, det er djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde år og kastede ham i afgrunden og luk- kede den over ham og satte segl for, så han ikke mere kunne forføre folkeslagene, før de tusinde år var omme. Så skal han løses en lille tid.“

Aab. 20, 1—3.

Slaget ved Harmagedon vil bringe en endelig afslutning på menneskets og Satans herredømme på jorden. På denne ruin har Gud til hensigt at bygge sit kongedømme op, således som David sang det:

„Jeg har dog indsat min konge på Zion, mit hellige bjerg. Jeg kundgør Herrens tilsagn. Han sagde til mig: — Du er min søn, jeg har født dig i dag. Bed mig, og jeg giver dig hedningefolk til arv og den vide jord i eje.“

Salm 2, vers 6—8.

Profeten Daniel føjer flere detaljer til dette vidunderlige billede:

„Men i hine kongers dage vil himmelens Gud oprette et rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hineriger, men selv stå i evighed.“

Dan. 2, 44.

Fremtiden er sikker.

Lad dagen i dag blot tilhøre Satan, djævelen; men dagen i morgen og alle fremtidige dage skal tilhøre Gud. Der er ingen tvivl med hensyn til begivenhedernes endelige udfald. Satan vil af-

slutte sin plan med et vældigt slag mod Gud, men han kan ikke overvinde den Almægtige.

Nu, da de kristne er borttrykket fra jorden til himmelen, kan du være sikker på bibelens sandhed. Du må se den kendsgerning i øjnene, at du står overfor slutningsscenen i dette drama, der skyldes satanisk had og besættelse. Beslut dig til NU, at du ikke vil tage del i djævelens program. Klyng dig til Gud gennem alle de begivenheder, der skal finde sted i fremtiden og vær trofast i dit vidnesbyrd om din tro på den Herre Jesus Kristus. Husk, at Satans galskab kun vil vare kort. Gud vil meget snart sende sin Søn i triumf og herlighed. Når Kristus viser sig på himmelen, vil du ikke ønske at blive talt med blandt Antikrists hære. Du må have tro på Kristus og mod til at sige JA til Gud og NEJ til Antikrist og djævelen.

Gør dig det klart, at selve menighedens bortrykkelse fra denne jord positivt har bevist sandheden i de profetiske skrifter. Hvis så meget er opfyldt, vil resten ganske bestemt også blive opfyldt.

Tro dette og handl i overensstemmelse med denne tro. Hvad du end gør, stå fast i dit afslag med hensyn til at tjene Antikrist. Nægt at bære hans mærke. Lad være med at adlyde hans ordrer. Lad dig ikke bedrage. Kristus vil ikke vise sig på jorden. Han vil komme fra skyerne. Enhver, som påstår at være Kristus, er en bedra-

ger — lige meget hvor mange tegn og mirakler han gør.

„Hvis nogen da siger til jer: — Se, her er Kristus, eller der! så skal I ikke tro det. Thi falske Messias'er og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undere for, om det er muligt, at føre endog de udvalgte vild. Se, jeg har sagt jer det forud. Hvis de altså siger til jer: Se, han er i ørkenen, så gå ikke derud, se, han er i kamrene, så tro det ikke. Thi ligesom lynet, der kommer fra øst, lyser helt om i vest, sådan skal Menneskesønnens komme være.

Jesu ord i Matt. 24, 23—27.

Der er størst sandsynlighed for, at du vil komme til at lide martyrdøden for din tro på Kristus. Men selv døden vil være langt at foretrække for en evigheds fordømmelse for lydighed mod Antikrist. Kristi opmuntring til det første århundredes martyrer er også møntet på dig:

„Frygt ikke for det, du vil komme til at lide. Se, djævelen vil kaste nogle af jer i fængsel, for at I skal stilles på prøve, og I skal have trængsel i ti dage. Vaer tro indtil døden, så vil jeg give dig livets sejrskrans.“

Aab. 2, 10.

SYVENDE KAPITTEL

Head skal jeg gøre?

DET ER umuligt for forfatteren, som sidder ved sit skrivebord før bortrykkelsen, at give en detaljeret instruktion til de mænd og kvinder, der er ladet tilbage efter bortrykkelsen af Guds menighed. Vi kan ikke forudsige trængselens nøjagtige detaljer. Vi ved ikke, hvilken rolle Rusland og kommunismen vil spille, vi ved ikke, hvad der vil blive de øvrige nationers lod, vi ved ikke, hvorledes Antikrist vil vinde sin magt, eller hvorledes Satan vil føre sit program mod Gnd for dagen.

Vi har prøvet på at lade de profetiske skrifter i bibelen tale for sig selv så meget som muligt. Der vil sikkert være mangler og fejl på mange områder. Lad ikke det forringe den praktiske værdi af denne bog. Vor menneskelige forståelse af skrifterne skulle ikke drage bibelens sandhed i tvivl — heller ikke skulle det forringe de bibelske profeters kraft og gyldighed.

Så meget er sikkert.

Så meget er sikkert med hensyn til dit liv, når vi ser det fra et praktisk synspunkt: Kristus er kommet efter sin menighed, og de kristne er borte fra jorden. Dette betyder, at alle de sidste tiders begivenheder, som er profeteret i bibelen, snart vil blive opfyldt. Disse kan særligt findes hos *Daniel*, *Esajas*, *Zakarias*, *Matt. 24* og i *Johannes' Aabenbaring*. I løbet af få år vil alle disse profetier være opfyldt. Satan vil fuldende sine planer og rette det sidste frygtelige slag mod Gud. Han vil gøre alt for at drage enhver på jorden med ind i sit program. Han prøve på at drage dig med — så vel som de andre.

Hvad kan du gøre?

Her er nogle ting, som måske kan hjælpe dig:

Tro sandheden, som den er åbenbaret i bibelen — Guds hellige skrifter. Vend dig til bibelen og lad den være din fører. Klyng dig til den, indtil den tid kommer, da du skal besejle dit vidnesbyrd med dit eget liv. Husk, at profeterne om Kristi komme er blevet bogstaveligt opfyldt. Det eneste rigtige er nu at tro, at også de øvrige profetier angående trængselen og Harmagedon vil blive bogstaveligt opfyldt. Tro dem! Forbered dig — ved alvorlig bøn og fuld overgivelse til Kristus

— på at møde de forfølgelser, der snart vil møde dig!

Vi vil gerne brænde disse vigtige kendsgerninger ind i din bevidsthed:

GLEM IKKE, at Gud stadig er på himlens trone. Han er i stand til at besvare bøn og give styrke og mod til dem, der beder ham derom. Læs Aab. 7, 10.

GLEM IKKE, at der er kraft i Jesu Kristi blod. Du kan stadig finde trøst og hjælp i trengselstiden. Læs Aab. 12, 11.

GLEM IKKE, at der vil opstå en Antikrist, som vil opkaste sig til hersker over hele verden. Han vil blive beundret og æret af menneskeheden, ja, han vil blive tilbedt som Gud, men han er i sit hjerte en djævel. Hans eneste formål er at føre verden ind i åbent oprør mod den sande Gud og derved føre mennesket ind i den evige fordømmelse i helvede. Lad ham ikke bedrage dig. Allerede nu er han måske ved at komme til syne. Læs 1. Johs. 2, 18.

GLEM IKKE, at Antikrist vil kræve at blive tilbedt af alle mennesker. Han vil introducere sit billede og sit mærke og vil fremtvinge sit program over hele verden. Læs Aab. 13, 8, 15—17.

TIL DEM DER ER LADT TILBAGE

GLEM IKKE, at det at tage dyrets mærke og at tilbede dets billede eller bære dets navn betyder evig fortabelse for dig. Du vil gå fortabt og være adskilt fra Gud for evigt uden noget håb om frelse nogensinde. Læs Aab. 14, 9—11.

GLEM IKKE, at til sidst skal Gud, den Almægtige, triumfere over Satans og Antikrists styrker. Gud skal sætte sin søn, Jesus Kristus på verdens trone i kraft og herlighed. Det er langt bedre at lide for Kristus nu og så dele herligheden med ham senere. Lad din nuværende sikkerhed ude af betragtning, for at du kan blive frelst i al evighed. Læs Aab. 14, 13; 15, 2—4; 11, 15.

GLEM IKKE, at det kan koste dit liv at være tro mod Kristus. Du kan blive halshugget af Antikrist. Men „salig og hellig er den, som har del i den første opstandelse, dem har den anden død ingen magt over.“ Læs Aab. 20, 6.

GLEM IKKE at lade Aab. 12, 11 være dit nøgleskriftsted. Det vil bære dig gennem enhver prøvelse og lidelse, som kan vente dig forude.

„Og de har sejret over ham på grund af Lammets blod og på grund af deres vidnesbyrds ord; og de havde ikke deres liv for kært til at gå i døden.“ Aab. 12, 11.

HVAD SKAL JEG GØRE?

Må Gud velsigne dig og bevare dig trofast mod den Herre Jesus Kristus. Vi skal mødes i himmelen, hvor alle tårer og sorger er borte, og hvor lidelsernes dage er ophørte.